Lietas Nr. 129041513
Lietas arhīva Nr. 1-0051-14/15

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2014.gada 27.janvārī

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesa tiesnese D.Bērziņa 2013.gada 15.janvārī rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu /pers. B/ (turpmāk - sūdzības iesniedzējs) sūdzībā par Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Prevencijas pārvaldes (turpmāk - iestāde) 2012.gada 1.oktobra lēmumu Nr.3957.

Aprakstošā daļa

2012.gada 10.augustā Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Prevencijas pārvaldes Satiksmes uzraudzības biroja galvenā inspektore /pers. C/ sastādījusi administratīvā pārkāpuma protokolu - lēmumu Nr.FR00191411 par to, ka 2012.gada 20.jūlijā plkst.8.44 transportlīdzeklis FORD MUSTANG valsts reģistrācijas Nr./numurs/ brauca pa K.Ulmaņa gatvi pie nama Nr.96, Rīgā, ar ātrumu 88 km/h pie atļautā braukšanas ātruma 70 km/h. Ātrums fiksēts ar ātruma mērīšanas iekārtu PoliScan Speed M1HP, sērijas Nr.PS-651692. Atbildība par šo pārkāpumu paredzēta 149.^{8}panta otrajā daļā. Pamatojoties uz Latvijas APK 149.^{8}panta otrajā daļā, 274., 275.panta pirmās daļas pirmo punktu un Ceļu satiksmes likuma 43.^{6}panta otro daļu transportlīdzekļa vadītājam uzlikts naudas sods Ls 10 apmērā.

Minēto protokolu - lēmumu Nr. FR00191411 /pers. B/ pārsūdzēja Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Prevencijas pārvaldē.

Ar Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Prevencijas pārvaldes 2012.gada 1.oktobra lēmumu Nr.3957 atstāts negrozīts 2012.gada 10.augusta protokols - lēmums FR00191411 un /pers. B/ sūdzība noraidīta.

2012.gada 20.novembrī Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā saņemta /pers. B/ sūdzība par Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Prevencijas pārvaldes 2012.gada 1.oktobra lēmumu Nr.3957.

Sūdzības iesniedzējs sūdzībā norāda, ka lēmumam nepiekrīt. /pers. B/ uzskatā administratīvā pārkāpuma lieta izskatīta vienpusēji, nav izvērtēti visi faktiskie apstākļi un pastāv pamatotas šaubas par to, vai sūdzības iesniedzējs ir izdarījis lēmumā norādīto administratīvo pārkāpumu. /pers. B/ uzskata, ka lēmums atceļams pilnā apmērā un administratīvā pārkāpuma lietvedība izbeidzama.

Sūdzības iesniedzējs norāda, ka 2012.gada 20.jūlijā pīkst. 8:44 ar transporta līdzekli Ford Mustang, valsts reģistrācijas Nr./TL numurs/, pārvietojoties pa K.Ulmaņa gatvi pie nama Nr.96, sūdzības iesniedzējs nepārkāpa Ceļu satiksmes noteikumos noteikto atļauto braukšanas ātrumu.

Fotoattēla blakus viņa automašīnai ir redzams cits transportlīdzeklis. Līdz ar to sūdzības iesniedzējs uzskata, ka nav nosakāms, uz kuru no abiem transportlīdzekļiem attiecās mērījums. PoliScan fotoradara lietošanas instrukcijā 2.3.pkt. norādīts, ka šāds fotoattēls nav izmantojams kā pierādījums. Fotoradars sastāv no divām atsevišķām iekārtām - fotoradara un radara. Tas, ko fiksē fotoaparāts, ne vienmēr nozīmē, ka to pašu fiksē radars. Tehniski foto tiek uzņemts vairākus metrus pēc mērījuma veikšanas.

Sūdzības iesniedzējs savā sūdzībā norāda, ka pārvalde arī savā lēmumā apliecina faktu, ka fotoattēlā ir redzami vairāki transporta līdzekļi un apstiprina faktu, ka vairāku transporta līdzekļu fiksēšana vienā fotofiksāžā, var būt par pamatu, lai šādu attēlu uzskatītu par nepieņemamu pierādījumu. Lēmumā pārvalde atsaucas uz vairākiem dokumentiem, kuri man nav pieejami un kuru noteikto regulējumu es nevaru izvērtēt. Lēmumā pieminēta gan Transportlīdzekļu ātruma kontroles sistēmas PoliScan Speed Tuff — Viewer attēlu pārlūkprogrammas ekspluatācijas rokasgrāmata un Mobilās ātruma mērīšanas sistēmas PoliScan Speed lietotāja pamācība. Jāņem vērā, ka šie dokumenti izstrādāti mobilās ātruma mērīšanas sistēmas PoliScan Speed lietotāja interesēs un nav pieļaujama šo nosacījumu traktēšana par sliktu privātpersonai. Atbilstoši Administratīvā procesa likuma 11. panta m privātpersonai nelabvēlīgu administratīvo aktu izdot vai faktisku rīcību veikt iestāde var uz Satversmes, likuma, kā arī uz starptautisko tiesību normas pamata. Iestāde savu lēmumu nedrīkst pamatot uz iekšējai lietošanai paredzētiem dokumentiem.

Sūdzības iesniedzēja ieskatā, tas, ko redz fotoaparāts, nemaz nenozīmē, ka to pašu redz radars. Eiropas lielākā autokluba (ADAC) mājaslapā www.adac.de atrodams raksts ar nosaukumu „Blitzer PoliScan in ier Kritik." ADAC juristu un tiesnešu konferencē par fotoradariem tika runāts par prasībām attiecībā uz 36 dažādiem fotoradaru iekārtu veidiem. Tika runāts par to, ka nav nekādas garantijas tam, ka mērījums attiecas uz konkrētu transportlīdzekli. No 36 iekārtām vislielāko kritiku izpelnījās tieši PoliScan, jo radars nav precīzs, ja uz bildes ir redzamai divi vai vairāki transportlīdzekļi (šādā gadījumā mērījumu precizitāti nevarot garantēt). Problēma esot tajā, ka foto tiek uzņemts vairākus metrus pēc mērījuma veikšanas.

Ņemot vērā augstāk minēto sūdzības iesniedzējs pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 4. un 11.pantiem un Administratīvā pārkāpuma kodeksa 288. un 289. pantiem lūdz tiesu atcelt vai anulēt 2012.gada 1.oktobra lēmumu Nr.3957 un izbeigt administratīvā pārkāpuma lietu.

Motīvu daļa

Tiesa pārbaudījusi lietas materiālus, izvērtējot sūdzībā norādītos apstākļus un lietā esošos pierādījumus, atzīst, ka Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Prevencijas pārvaldes 2012.gada 1.oktobra lēmums Nr.3957 ir atstājams negrozīts, bet /pers. B/ sūdzība ir noraidāma.

2004.gada 29.jūnija Ministru kabineta noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" 116.punkts nosaka- ceļa posmos, kur uzstādītas attiecīgās ceļa zīmes, transportlīdzekļi drīkst braukt ar ātrumu, kas nepārsniedz ceļa zīmē norādīto.

Latvijas APK 149.^{8}panta otrajā daļā noteikts, ka par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu līdz 20 kilometriem stundā ar motocikliem, tricikliem, kvadricikliem, vieglajiem automobiļiem, kravas automobiļiem, kuru pilna masa nepārsniedz 7,5 tonnas, ja tas izdarīts vietā, kura apzīmēta ar 518.ceļa zīmi „Apdzīvotas vietas sākums" vai ar 528.ceļa zīmi „Dzīvojamā zona" transportlīdzekļu uzliek naudas sodu 10 latu apmērā.

Izvērtējot sūdzībā noradītos argumentus, pārbaudot Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Prevencijas pārvaldes 2012.gada 1.oktobra lēmuma Nr.3957 pamatojumu, tiesa atzīst, ka iestāde ir pareizi novērtējusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus. Tiesa iestādes pamatojumu atzīst par pareizu un pietiekamu, tāpēc saskaņā ar Latvijas APK 289.^{13}panta trešo daļu pievienojas iestādes motivācijai un to neatkārto. Tāpat tiesa iepazīstoties ar lietas materiāliem, nekonstatē, ka iestāde administratīvās lietas izskatīšanas procesā iestādē būtu izdarījusi būtiskus procesuālus pārkāpumus, kas būtu par pamatu minētā lēmuma atcelšanai.

Sūdzības iesniedzējs nav iesniedzis tiesai pierādījumus, kas liecinātu to, ka minētais ātrums būtu attiecināms uz otru transportlīdzekli. /pers. B/ sūdzībā atsaucas uz Eiropas lielākā auto kluba (ADAC) mājas lapā www.adac.de esošo rakstu, par prasībām attiecībā uz fotoradariem, taču sūdzībai nav pievienojis pierādījumus saviem iebildumiem - minēto rakstu ar tulkojumu.

Ceļu satiksmes noteikumu 4.punkts nosaka, ka ceļu satiksmes dalībniekiem jāizpilda šo noteikumu un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus(..), kā arī jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības.

Pie šādiem apstākļiem, tiesa atzīst, ka /pers. B/ sūdzība un tajā minētie apgalvojumi nav pamatoti, līdz ar to sūdzība ir noraidāma, savukārt Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Prevencijas pārvaldes 2012.gada 1.oktobra lēmums Nr.3957 ir likumīgs, pamatots un atstājams spēkā, pamatojoties uz tajā norādītajiem pamatiem un argumentiem.

Tiesa konstatē, ka 2013.gada 25.janvāra lēmumā par lietas ierosināšanu kļūdaini norādīts sprieduma pieejamības datums, proti, ka sprieduma pieejamības datums lietā ir 2014.gada 25.janvāris, kas ir brīvdiena- sestdiena. Līdz ar to pareizais saīsinātā sprieduma pieejamības datums lietā ir 2014.gada 27.janvāris, bet sprieduma pilns teksts sastādīts 2014.gada 7.februārī.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz augstākminēto un saskaņā ar Latvijas APK 1.pantu, 8.pantu, 243.pantu, 244.pantu, 289.^{2}pantu, 289.^{6}pantu, 289.^{11}panta pirmo daļu, 289.^{12}panta otrās daļas 1.punkta, 289.^{13}pantu, 289.^{17}pantu, 289.^{18}pantu, tiesa

nosprieda

noraidīt /pers. B/ sūdzību par Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Prevencijas pārvaldes 2012.gada 1.oktobra lēmumu Nr.3957.

Atstāt negrozītu Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Prevencijas pārvaldes 2012.gada 1.oktobra lēmumu Nr.3957.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 (desmit) darba dienu laikā no tā paziņošanas dienas Rīgas apgabaltiesā, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā.

Pilns sprieduma teksts sastādīts 2014.gada 7.februārī.

Tiesnese D.Bērziņa